

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 10.992 van 30 december 2014
in de zaak A. 214.273/XIV-36.080**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Françoise Jacobs
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Kroonlaan 207
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 19 november 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 131.256 van 13 oktober 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 21 november 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

In de aanvankelijk bestreden beslissing is te lezen dat er geen aanwijzingen zijn “dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen”, dat verzoekster “immers zelf nooit geprobeerd [heeft] de ontoereikende medische voorzieningen

en omstandigheden in Armenië aan te klagen”, dat verzoeksters argument waarom zij dat niet heeft gedaan “omdat Armenië een dictatuur is en iedereen er, al dan niet rechtstreeks, familie van de president is” ongefundeerd is en dat “uit uw verklaringen [...] duidelijk [blijkt] dat u in Armenië dezelfde medische behandeling genoot als de andere dialysepatiënten en de ontoereikende medische voorzieningen er het gevolg waren van algemeen geldgebrek”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon in antwoord op verzoeksters grief dan ook volstaan met de vaststelling dat haar verklaringen betreffende medische problemen en de ontoereikende zorgen in Armenië reeds werden beoordeeld. Het enige middel, waarvan de uiteenzetting enkel op een voorgehouden schending van de jurisidictionele motiveringsplicht betrekking heeft, is kennelijk ongegrond.

Wat de overige aangehaalde bepalingen betreft, wordt niet uiteengezet op welke wijze deze met het bestreden arrest zouden zijn geschonden en is het enige middel kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op 30 december 2014, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Carlo Adams